

GOVOR NA ZATVARANJU **51. Teološko-pastoralnog tjedna** **27. siječnja 2011.**

PROF. DR. SC. JOSIP OSLIĆ

Dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Poštovani profesori i sudionici 51. Teološko-pastoralnog tjedna!

Vijeće Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Povjerenstvo i za pripremu i organizaciju ovogodišnjeg 51. Teološko-pastoralnog tjedna odabralo je za glavnu temu Tjedna *Novi govor vjere kao odgovor na potrebe suvremenog čovjeka*. Velik broj sudionika ovogodišnjeg Teološko-pastoralnog tjedna pokazao je da je tema koja je odabrana doista aktualna, što je na osobit način došlo do izražaja u pomnom slušanju predavanja i u zanimljivoj raspravi koja se razvila nakon svakog predavanja kao i u zajedničkom plenumu.

Predavači su nastojali problematiku »novog govora vjere«, odnosno problematiku »nove evangelizacije« razmotriti s više motrišta. Tako je primjerice problematika nove evangelizacije razmatrana s fundamentalno-teološkog motrišta, s filozofskog motrišta, s biblijskog motrišta, s katehetskog motrišta i naposljetku s pastoralnog motrišta.

Iz izlaganja naših predavača postalo je vidljivo da su u govoru o novoj evangelizaciji koju je toliko zagovarao blagopokojni papa Ivan Pavao II. i koju toliko zagovara i sadašnji papa Benedikt XVI. od osobite važnosti dva ključna elementa.

S jedne strane to su sami nositelji, odnosno promicatelji nove evangelizacije, a to su prije svega zaređeni službenici Crkve na čelu s biskupima i zauzetim vjernicima laicima, i s druge strane to su adresati, dakle vjernički puk koji navještenu Božju riječ sluša i slušanu Božju riječ dovodi do života. Tako da posijana Božja riječ može uroditi, kao što kaže evanđelist Matej, »stotrukim, šezdesetotrukim i tridesetotrukim plodom« (usp. Mt 13,8).

U tom smislu ovogodišnja tema Tjedna, novi govor vjere, idealno se nadovezuje na prošlogodišnju temu kada smo u sklopu svećeničke godine razmatrali problematiku svećeničkog identiteta danas. Bez zauzetih navjestitelja vjere, biskupa, svećenika, kateheta i vjernika laika nezamislivo je evangelizirati svijet u kojem živimo.

Biti evangelizator danas, tj. zauzeto sudjelovati u procesu nove evangelizacije znači »biti odvažan«, znači »zaveslati na pučinu«, znači krenuti u

svojevrсну neizvjesnost, ali to ujedno znači i krenuti na put slobode koju nam daruje Bog kao izvorni dar Boga života. Jer, radosna vijest nam omogućuje da evanđelje »bude prihvaćeno kao poruka slobode« (usp. Gal 5,13).

Temeljni kriterij govora o novoj evangelizaciji u svakom slučaju treba biti govor istine, jer samo oni navjestitelji radosne i oslobađajuće poruke spase-nja koji se zalažu, žive i govore istinu mogu biti vjerodostojni. U tom slučaju govor istine postaje kriterij autentičnosti naviještanja evanđelja u našem seku-lariziranom i globaliziranom svijetu.

Evangelizacijski govor o Isusu kao istini našega života zapravo je govor ljubavi, koja se u potpunosti očitovala na Golgoti i u tom činu ljubavi istina se po ljubavi približila vječnosti za kojom toliko žeda svijet i čovječanstvo.

Zato s pravom možemo kazati da vjera koja traži razumijevanje, tj. racio-nalno opravdanje ili sustavno kritičko teološko propitivanje, treba pronaći put do Kristove ljubavi koja se jednom zauvijek očitovala na križu i tako postala prepoznatljiv i istinski znak i dar čovječanstvu u njegovu hodu kroz povijest, sadašnjost i budućnost. Jer, vjernički hod je hod slobode koju dotiče i nosi sama istina, a oboje, sloboda i istina, svoj vrhunac pronalaze u ljubavi.

I kod nas u Hrvatskoj stvorene su određene pretpostavke za provođe-nje i ostvarivanje nove evangelizacije. Međutim, tu ne treba stati, nego treba odvažno i hrabro ići dalje i postupno otvarati nove mogućnosti za jedan novi govor u vjeri koji će biti razumljiv i prihvatljiv suvremenom čovjeku.

Govor o novoj evangelizaciji i prema dokumentima Crkve treba biti postav-ljen kerigmatski. Upravo ta kerigmatska orijentacija navještaja vjere treba kroz sustavnu katehezu voditi do obraćenja srca. Zbog toga je u potpunosti razu-mljivo da i naši biskupi osobitu važnost i značenje nastoje staviti na župnu kate-hezu koja bi trebala u jednom vjerničkom hodu pripomoći iskustvenoj dimenziji življenja vjere u našim župnim zajednicama, a onda i u našim obiteljima.

Premda je dosadašnji način govora koji se odnosi na naviještaj i katehezu općenito u svojevrсноj krizi, jer se promijenilo cjelokupno kulturno i druš-tveno ozračje u kojem je kršćanstvo bilo samo po sebi razumljiva stvarnost, kroz postupnu obnovu župne kateheze tzv. »umorno kršćanstvo« trebalo bi ponovno dobiti na svojoj životnosti, na svojoj privlačnoj snazi i autentičnosti.

Iz tog i takvog okruženja mogli bi dalje nastajati »živi krugovi Crkve«, koji bi na osobit način trebali pomoći u stvaranju jednog novog ozračja u našim bazičnim zajednicama. Upravo bi ti živi krugovi Crkve mogli s vremenom postati dragocjeni poticaj i za druge kako ona izgovorena i navještena kerigma ne bi ostala bez ploda, već bi snagom Duha Svetoga mogla po slobodi, istini i ljubavi prijeći u vjeru svjedočenja.

Prigodom zatvaranja 51. Teološko-pastoralnog tjedna želim u ime Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu izreći priznanje i zahvalnost svima onima koji su na bilo koji način svojim angažmanom doprinijeli organizaciji ovog Teološko-pastoralnog tjedna.

Iskrena srca zahvaljujem Povjerenstvu KBF-a, koje je podnijelo najteži teret u organizaciji Teološko-pastoralnog tjedana. Na osobit način zahvaljujem predsjedniku Povjerenstva KBF-a doc. dr. sc. Nenadu Maloviću, kao i članovima Povjerenstva KBF-a prof. dr. sc. Boži Lujiću i dr. Anti Barišiću, koji su zauzeto i marljivo radili na tome da ovaj Tjedan protekne na visokoj znanstvenoj i organizacijskoj razini.

Zahvaljujem profesoricama i profesorima koji su u svojim predavanjima pokušali osmisliti ovu zahtjevnu problematiku. Zahvaljujem i svim moderatorkama, koji su svaki na svoj način dali svoj doprinos.

Zahvaljujem i predvoditeljima euharistijskih slavlja: zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću i dekanu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu prof. dr. sc. Nediljku Anti Ančiću.

Zahvaljujem župnicima, župnim vikarima, studentima i studenticama KBF-a koji su se odazvali i došli na ovaj 51. Teološko pastoralni tjedan.

Zahvaljujem također i poglavarima Međubiskupijskog sjemeništa, posebice rektoru vlč. Ivanu Gretiću, sjemenišnim poglavarima, sjemeništaricama koji su također zauzeto sudjelovali u organizaciji. Zahvaljujem također i Bogoslovnom sjemeništu, posebno bogoslovima koji su se brinuli oko liturgijskih slavlja i organizacijskih poslova.

Iskrena hvala i administrativnom osoblju KBF-a: gospođi Idi Valentinč i gospođi Branki Gašpar, koje su se u pauzama brinule za kavu, čaj i sokove.

Hvala također i tehničkom osoblju koje se brinulo za mikrofone i ozvučenje.

Iskrena hvala Glasu Koncila i Hrvatskom katoličkom radiju koji su dali na korištenje svu potrebnu tehničku opremu za organizaciju ovog znanstveno-pastoralnog skupa.

Hvala također i Kršćanskoj sadašnjosti, koja redovito izdaje znanstveni časopis našega Fakulteta *Bogoslovsku smotru* i koja nam je i ove godine za Teološko-pastoralni tjedan donirala prigodne mape.

I naposljetku iskrena hvala i svim tiskovnim i elektroničkim medijima koji su ovih dana u riječi i slici podnosili izvješća s ovog Teološko-pastoralnog tjedna kako bi naša javnost mogla biti pravovremeno i objektivno informirana.

Ovim proglašavam 51. Teološko pastoralni tjedan u Zagrebu završenim.

Još jedanput hvala svima!